

עמ"ת 12298/02/23 - מהדי יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בירושלים

עמ"ת 12298-02-23

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
העורר מהדי יוסף (עציר)
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

לפני עורך על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט פס) מיום 3.2.23. בית המשפט דחה בקשה לעיון חוזר, שהגיש העורר.

רקע

1. העורר עומד לדין בגין עבירות של ניסיון פיצעה כשהערביין מזין, חבלה במצויד ברכב ונוהגה פוחצת של רכב. מדובר, כך במתכית, בסכוסר מול משפחה יריבה עמה נמנה הנאשם 1 לכתב האישום (העורר הוא הנאשם 2), שהעצים לכדי אירוע אלים הדדי שכלל, מצדו של העורר, ניסיון להכות בנางם 1, ידיו צינור מתכת ונוהגה במלגזה במהירות עבר משאיתו של הנאשם 1 ופגיעה בה באמצעות המלגזה. מנגד, מיוחסים לנางם 1 אקטים אלימים כלפי העורר.

2. העורר שוחרר בתנאי "מעצר בית מלא" בשלב החקירה, בריחוק מה הנאשם 1 שוחרר בתנאים דומים. ביום 12.12.22 החליט בית משפט השלום (כב' הנשיא הרבסט) להקל בתנאי המעצר, בקביעה בין היתר שהנאשמים בהליך נעדרו עבר פלילי ומסוכנותם נקודתית. נקבע שישחררו בהקלות לרבות עבודה של העורר בשעות היום ללא פיקוח ו"מעצר בית" ליל.

3. עורך מדינה על החלטה זו התקבל ביום 15.12.22, בידי כב' השופט נחלון, שקבע כי המסוכנות רחבהabis לבין היתר לכך שהאירוע התרכש למטרות צו מכח חוק מניעת הטרדה מאימת, התשס"ב-2001, שניתן במסגרת הסכוסר הנזכר לעיל. נקבע שתנאי השחרור שנגנו בשלב החקירה ייוותרו על כנמ עד להגשת תסקير שירות המבחן, שיוגש עד ליום 15.3.23.

4. בבקשת רשות עורך על החלטה זו נדחתה ביום 26.12.22, בידי כב' השופט עמיית, שקבע בין היתר כי דבר "ערר בינויים" שכן החלטת השופט נחלון "היא למעשה החלטת בינויים עד להגשת תסקיר מעצר עדכני".

עמוד 1

.5. בחולף ימים, ביום 28.12.22 פנה העורר בבקשתה לעיון חוזר לבית משפט השלום, בה ביקש לשנות את מיקום חלופת המutzer ולצאת לעבודה אחרת. הבקשתה נדחתה "על הסוף" בידי כב' השופט פס, בהחלטה מיום 3.1.23. עורר על כך התקבל על ידי בהחלטה מיום 23.1.23, במובן של הוואה לערכאה הדינית לעורר דין בבקשתה ולהכריע בה כהבנתה. כך נעשה, ובתום דין ניתנה ההחלטה מושא עורר זה.

.6. במסגרתה, דחה בית המשפט כאמור את הבקשתה לעיון חוזר, בציינו את החלטת השופט נחלון ונימוקיה, וכי הוא אינו יושב כערכאה עורר על ההחלטה זו. בית המשפט היה ער לכך שהמתוועה שהוצע בבקשתה לעיון חוזר שונה מזה שאושר בהחלטת הנשיא הרבעתי, וקבע שההחלטה השופט נחלון מחייבת, הזכיר את המועד להגשת התסקיר והוסיף, שאם התסקיר לא יוגש במועד יוכל העורר לבקש לדון מחדש בתנאי השחרור.

הערר

.7. העורר מעוניין להשיג על ההחלטה זו. הוא טוען שהמתוועה שהציע שונה מזהuai אשר הנשיא הרבעתי ובו דין השופט נחלון, כולל ריחוק ופיקוח הדוק. עוד חוזר על היותו נעדר הרשות וגרס שיש לחת בו אמון. בנוסף נתען שמסוכנותו אינה רחבה אלא נזקונית, וכי לו דין בית המשפט המחויז בהצעה היה עשוי לאשרה.

דין

.8. לאחר עיון ושקללה, לא יכול להידרש לעורה. זהו "עורר ביןיהם" - המוגש נגד ההחלטה אשר דנה במתוועה שאינו מסיים את הדיון בערכאה הדינית. ההלכה הפסוקה קובעת לעניין זה, שככל אין להידרש לעורר ממין זה (לרבות בעריכת דין בו) ויש לאפשר לערכאה הדינית להשלים את מלאכתה. חריגים לכך יתכו במצבים שאינם שגרתיים, כמצבי טעות בולטת בהחלטה.

לдин בנושא ראו את ההחלטה המזכרת לעיל של כב' השופט עמית בעניינו של העורר, וכן בש"פ 6122/23 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.23), בש"פ 8645/22 מסאלמה נ' מדינת ישראל (21.12.22), בש"פ 8528/22 סיני נ' מדינת ישראל (19.12.22), בש"פ 8889/22 מהדי נ' מדינת ישראל (26.12.22).

.9. כפי שציינתי בעמ"ת 52423-01-23 אבראהים נ' מדינת ישראל (23.1.23)), הלכה זו נוגעת גם להחלטות בבקשת לעיון חוזר ש"בשלב הביניים". אחרת, ניתן יהיה "לעקוב" את הכלל שעוצב בפסקה, באמצעות הגשת בקשה לעיון חוזר על "החלטה הביניים", וערר על ההחלטה בבקשתה. הדבר אמרו שבעתים במקרה שלפני, בו הוגשה הבקשת לעיון חוזר לאחר שערר על ההחלטה הביניים נדחה, בקביעה כי מתווה השחרור הקיים הוא בבחינת הסדר ביןים שאין להתערב בו.

.10. עניינו של העורר לא מצדיק חריגה מהכלל שהציג לעיל והידרשות ל"עורר הביניים". ההצדקה לתנאים המגבילים הקיימים נועצה בהחלטת השופט נחלון ונוגעת לסיכון, הנשקי ממעשים המיחסים לעורר. כפי שנפסק שם, הסיכון עוסק ביכולתו של העורר לשולט בנסיבותו במצווי חיכון, ובכך שההעבריות בוצעו לכאורה למרות צו מניעת הטרדה מאימת. המשך הנמקה באותה ההחלטה, גם שעסקה בקביעות מושא אותו עירר (אליה של הנשיא הרבעתי), מבטאת את ההכרח בהקפידה בקביעת תנאי השחרור של העורר ושל הנאשם 1. כך גם הקבעה כי יערר תסקיר, וכי עד להגשתו ישנה העוטר ב"מעצר הבית" הנוכחי.

כל אלה טעמים הולמים, וכך גם הכרעת בית המשפט كما שלא לסתות מהם בשלב זה, עד לקבלת תסקיר אשר צפוי בעוד זמן מודוד - מעט לעילו ממועדו. בית המשפט קבע קביעות גם למקורה שהתסקיר לא יוגש בזמן.

בנוסף, ספק בעינו אם לעורר עמדה עילה לעילו חוזר: בנסיבות הוגשה כאמור סמוך מאוד להחלטת בית המשפט העליון בעניינו, ובבלתי שחל שינוי נסיבות של ממש.

לבסוף, טענות העורר בדבר טיב מסוכנותו, נתנוו האישים והאמון שיש לחתם בו עלו גם בהליכים הקודמים בעניינו, לרבות זה שהתנהל בבית המשפט העליון, ולא נמצאו כUILה לסתות מההחלטה השופט נחלון.

הכרעה

11. שיקולים אלה לא מאפשרים לאפיין את ערר הבינים שלפני, כמובן חריג המצדיק להידרש לעורר. על כן, אני מורה על מחייבתו.

12. המזיכרות תשלח את ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בהעדך
הצדדים.